

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 38. Grimanus ob perversæ doctrinæ suspicionem a purpura exclusus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

rabat, Amulio Legato insinuavit, ma-
 gno valde dubio exponi, an per Gri-
 mani electionem valeat Reipublicæ vo-
 tis satisfacere, nisi prius suspiciones de
 doctrinæ integritate contra ipsum con-
 ceptæ fuissent dissipatæ. Attamen Le-
 gatus his Papæ verbis commotus su-
 bito eidem reposit, quod Respublica
 hanc repulsam ægerrime latura esset,
 eoquod certam spem de Viri hujus no-
 minatione concepisset, necnon aliundè
 id in Reipublicæ ignominiam cederet,
 cum illa in suspensionem trahi posset,
 perinde acsi ex suis civibus quemdam
 jure de sana fide suspectum promoveri
 rogasset: cum igitur Pontifex rem ab
 Oratore Veneto vehementius urgeri
 cerneret, Ghislerium Cardinalem su-
 premum Inquisitionis Magistrum adesse
 iussit, eidem injungens, ut iudicii acta
 hucusque contra Grimanum concivem
 suum instructa Legato traderet.

§. XXXVIII.

*Grimanus ob perversæ doctrinæ su-
 spicionem a purpura exclusus.*

Insuper Amulius Reipublicæ Orator a
 summo Pontifice facultatem impe-
 trabat, ut Grimanum, qui tum Romæ
 agebat, de rei gestæ serie edocere,
 eumque coram ipso Pontifice sistere pos-
 set: itaque comparuit ille, atque in

Sæcul. XVI.
 A. C. 1561.

Sæc. XVI.
A.C. 1561.

lacrimas effusus literas a se scriptas protulit, in quibus omnes suas opiniones Sedis Apostolicæ judicio submitit: quæ propter pridie, quam Purpuratorum Senatus cogeretur, Legatus petiit, ut summus Pontifex Sacræ Inquisitionis Tribunal convocaret, & ibidem Grimanus Aquilejensis Patriarcha causam suam defenderet: obtenta itaque hac facultate Grimanus in judicio præfens sese purgare nitebatur: verum ejus defensio non adeo legitima erat, ut omnis suspitionum, quæ contra eum prævalebant, nebula dissiparetur; quocirca Papa, cui Archiepiscopi responsa non minus, quam toti confessui parum probabantur, Oratori significavit, quod ea sit præsentis temporis conditio, quæ Cardinales non modo in doctrina ab erroribus exemptos, sed etiam a minima suspitione liberos deposcat, aliunde vero Grimani nominationi, si Patrum Senatui illum proponeret, omnes Cardinales, ac potissimum illi, qui Sacræ Inquisitioni deserviunt, obsisterent, non sine hujus Viri ignominia, ac Sedis Apostolicæ dedecore: Ad hæc Amulius obmutescens, petiit, ut Pontifex saltem illum in pectore, ut ajunt, servaret. Verum ille reposuit: in nuperis comitiis fidem meam obstrinxi, ne eam reservandi rationem utpote Sacro Collegio

legio exofam in Cardinalium electioni-
 bus ufurpem: nihilominus alia hoc ne-
 gotium ad optatum fucceffum dedu-
 cendi media adhibebo.

Sæcul. XVI.
 A.C. 1561.

§. XXXIX.

*Ad placandam Rempublicam duo Ve-
 neti a Papa ad purpuram
 nominati.*

Igitur fummus Pontifex illa die, qua *Pallav. n. 7.*
 Purpuratorum Senatus haberetur, *Thuan. l. 28.*
 matutino tempore confestim Oratorem *num. 9.*
 Venetum accerfivit, eumque in Bor-
 romæi Cardinalis cubiculo fubfifere
 juffit: interea vero duos Nobiles Vene-
 tos proxime ad purpuram promoven-
 dos felegit, quorum tamen neuter ad
 hanc dignitatem adspirabat, quamvis
 uterque hoc honore dignus effet. Ex
 illis primus erat Bernardus Navagerus
 jam antea a Republica ad Veronenfem
 Epifcopatum propositus, alter vero
 ipfemet Legatus Marcus Antonius Amu-
 lius, de quo Pius, cum ipfum nomi-
 naret, dixit: *Hic eft vas electionis.* Ve-
 rum Amulius, cum fe præter omnem
 exfpectationem eligi cerneret, honorem
 fibi oblatum acceptare renuit, cum au-
 tem fe fe fubjicere a Papa difertis ver-
 bis juberetur, tandem eidem morem
 geffit, qua fubfiffione fe nequaquam
 Venetæ Reipublicæ, cujus Orator erat,